

Vesistöjä ja vaaramaisemia – Kemijärven kulttuuriympäristöohjelma**Elo, Tiina; Seppälä, Sirkka-Liisa**

7.10.2015

ERRATA:

s. 136, alaviite 5.

Harri Hautajärven lisensiaattityön mukaan Erkki Koiso-Kanttila siirtyi SAFA:n jälleenrakennustoimistosta Lapin rakennuspiirin suunnittelupäälliköksi. Lapin rakennuspiiri toimi Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön (KYMRO) alaisena ja sen päällikkönä toimi arkkitehti Ferdinand Salokangas. Nämä kaksi arkkitehtia yhdessä Maatalousseurojen Keskusliiton jälleenrakennusvaliokunnan johtaman Peräpohjolan maanviljelysseuran arkkitehdin Kauko A. Tuomisen sekä Lapin maatalousseuran arkkitehdin Ole Gottlebenin kanssa, vastasivat koko Lapin jälleenrakentamisen organisoinnista. (Hautajärvi 1995, 15–17.)

”Salokangas, Koiso-Kanttila ja Gottleben suunnittelivat tyyppitalojen lisäksi sekä virkansa puolesta että yksityisesti lukuisan määrän muita rakennuksia eri puolille lääniä. Vain kaksi arkkitehtia jäi kuitenkin Lapin lääniin väliaikaisesti ammatinharjoittajaksi: Erkki Koiso-Kanttila ja Ferdinand Salokangas. Koiso-Kanttilalla oli arkkitehtitoimisto Rovaniemellä vuoteen 1950 ja hän suunnitteli Lapin lääniin mm. liikerakennuksia, kouluja ja vanhainkoteja.” (Hautajärvi 1995, 20.)

s. 146

Harri Hautajärven mukaan ”Kemijärven kauppalassa toimi vuodesta 1954 lähtien Koilliskuntain osuuskaupan hotelli-ravintola Koilliskunta, jonka liikerakennuksen suunnittelivat Armas Lehtinen ja Matti Haapala SOK:n rakennusosastolla Helsingissä vuonna 1953. Samoihin aikoihin kauppalaan valmistui Kulutusosuuskuntien keskusliitossa suunniteltu Osuusliike Sallan liikerakennus, jossa toimi hotelli-ravintola Pohjanpirtti.” (Hautajärvi 1995, 123.)

s. 147

”Suomun hiihto- ja matkailukeskus perustettiin vuonna 1965. Korkean ja metsäisen vaaran, ns. Suomotunturin rinteeseen rakennettiin hiihtohissi laskettelurinteeseen.” (Hautajärvi 1995, 148.)

”Kemijärven kunnan toimesta rakennettiin vuonna 1954 Pyhätunturin eteläpuolelle matkailumaja, Keropirtti. Se on komea, kookkaista pyöreistä hirsistä tehty harjakattoinen tunturimaja, jonka seitsemässä huoneessa ja vintin ryhmämajoitus huoneessa oli alun perin tilaa liki 50 matkailijalle. Majan toiminnasta vastasi Osuusliike Salla. Majan oleskeluhuone on kalustettu pitkillä pöydillä ja penkeillä ja siinä on takka ja maisemaikkuna. Rakennus saunoineen on sisustusta ja huonekaluja myöten lähes alkuperäisessä kunnossa.” (Hautajärvi 1995, 123.)